

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE
ANTWERPEN**

EERSTE KAMER

Zitting met gesloten deuren van 22 FEBRUARI 2011

Dossiernummer: TAA/SA/0014/2010

In de zaak van:

Mter. X, advocaat, met kantoor te ...
Hebbende als raadsman Mter. Y, advocaat, met kantoor te ...

I. DE PROCEDURE

De voorzitter van de tuchtraad heeft Me. X bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2010 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, op de zitting van 26 oktober 2010, 14u00, 1ste Kamer, Gerechtsgebouw, Bolivarplaats, 20, 2000 Antwerpen, zitting zaal F3.

Mr. X was niet aanwezig, maar werd vertegenwoordigd door zijn raadsman, Mr. Y

Mr. Y vraagt een behandeling van de zaak met gesloten deuren.

Mr. Y vraagt akte van zijn verklaring dat de oproeping nietig is.

De tuchtraad stelt de zaak onbepaald uit.

De voorzitter van de tuchtraad heeft Mr. X bij aangetekend schrijven van 13 november 2010 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad der Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen op de zitting van 21 december 2010, om 14u00, 1ste Kamer in het gerechtsgebouw te 2000 Antwerpen, Bolivarplaats, 20, zittingszaal F3.

Op 21 december 2010 is Mr. X niet aanwezig, maar wordt vertegenwoordigd door Mr. Z, loco Mr. Y.

Mr. Herman BUYSSENS, Vice-Staffhouder van de Orde van Advocaten te Antwerpen verschijnt loco Staffhouder Dirk GROOTJANS die om een uitstel vraagt.

De tuchtraad stelt de zaak tegensprekelijk in voortzetting naar de zitting van dinsdag 25 januari 2011 om 14u00.

De tuchtraad heeft de zaak op 25 januari 2011 behandeld met gesloten deuren.

Staffhouder Dirk GROOTJANS werd gehoord in zijn verslag.

II. TENLASTELEGGINGEN

Mr. X werd opgeroepen om zijn verdediging waar te nemen en om uitspraak te horen doen over de volgende feiten die hem ten laste worden gelegd :

"Om op 24 en 25/06/2009 gepoogd te hebben cliënteel af te werven van een confrater door via zijn medewerkster in de gevangenis herhaald contact te hebben laten opnemen met een verdachte die van zijn vrijheid was beroofd, niettegenstaande hem door betrokkene reeds was gemeld dat deze een ander raadsman had aangesteld, evenals om in zijn brief van 23/07/2009 aan zijn Stafhouder de waarheid omtrent het gebeuren te hebben verheeld".

III. BEOORDELING VAN DE TENLASTELEGGINGEN :

In conclusies worden middelen van ontoelaatbaarheid en onontvankelijkheid opgeworpen op grond van de oproeping en op grond van beweerde onregelmatigheden in het tuchtonderzoek.

Wat betreft de middelen van ontoelaatbaarheid en onontvankelijkheid op grond van de oproeping van 11 oktober 2010.

Daarbij werd de oproepingstermijn van 15 dagen niet gerespecteerd.

De zaak werd op de zitting van 26 oktober 2010 onbepaald uitgesteld.

De zaak werd opnieuw opgeroepen bij aangetekende brief van 30 november 2010 voor de zitting van 21 december 2010.

Deze laatste oproeping is onbetwist tijdig.

Mr. Y houdt voor dat deze oproeping hetzij een dagstelling is in het licht van een hangende procedure, hetzij een nieuwe oproeping maar dat in beide hypothesen de vordering onontvankelijk is.

De oproeping van 30 november 2010 is een nieuwe oproeping die de hangende tuchtzaak op een geldige wijze heeft vastgesteld voor behandeling.

De eerste oproeping was ongeldig en liet geen behandeling toe, maar ze maakte de vordering niet onontvankelijk.

Er is thans ook geen andere zaak hangende : er is maar één tuchtdossier en dat werd behandeld op de zitting van 25 januari 2011, zodat er ook geen afstand diende te worden gedaan van de "vorige nog hangende zaak", zoals ten onrechte wordt voorgehouden.

Wat betreft de beweerde onregelmatigheden in het tuchtonderzoek

In conclusies wordt verder gesteld dat de procedure nietig zou zijn omdat geen klager voorhanden zou zijn, minstens dat de volledige identiteit van de klager niet zou bekend zijn, terwijl bovendien het tuchtonderzoek onregelmatig zou zijn, omdat er geen schriftelijke omschrijving zou zijn van de opdracht aan de verslaggever".

De wet voorziet in dit verband in art. 458 § 1 Ger.Wb. hetgeen volgt :

"De Stafhouder ontvangt en onderzoekt de klachten tegen de advocaten van zijn Orde. Om ontvankelijk te zijn moeten klachten schriftelijk worden ingediend, moeten ze ondertekend en gedateerd zijn en moeten ze de volledige identiteit van de klager bevatten.

De Stafhouder kan eveneens ambtshalve of op schriftelijke aangifte door de Procureur-Generaal een onderzoek instellen".

De wet voorziet uitdrukkelijk dat de Stafhouder ook ambtshalve eender welk onderzoek kan starten uit hoofde van de wettelijke bevoegdheden als Stafhouder.

De mogelijkheid tot het ambtshalve instellen van een onderzoek is niets anders dan de herneming en/of verderzetting van de bevoegdheden en de geplogenheden in de tuchtrechtprocedure vóór de inwerkingtreding van de wet van 21 juni 2006.

Het is vanzelfsprekend nooit de bedoeling geweest van de wetgever het initiëren van een tuchtonderzoek enkel afhankelijk te maken van het aanwezig zijn van een formeel geformuleerde klacht en/of een onbetwistbaar als klager geïdentificeerde klagende partij.

Overeenkomstig de wet behoudt de Stafhouder zijn bevoegdheid "ambtshalve" een onderzoek in te stellen op grond van eender welk element dat hem ter kennis wordt gebracht.

De ratio legis achter de wetwijziging was een tweede toegang te creëren voor de rechtsonderhorige die zich nu inderdaad bijkomend als klager kan manifesteren en ook rechtstreeks de Voorzitter van de Tuchtraad kan vatten indien de Stafhouder, naar het oordeel van de klager, in gebreke blijft of talmt, waardoor de klager op grond van art. 458 § 2 voorlaatste alinea, zelf de Voorzitter van de Tuchtraad kan vatten.

De bedoeling van de nieuwe wet is nooit geweest de ambtshalve onderzoeksbevoegdheid van de Stafhouder te beperken.

De argumenten betreffende identiteit, ondertekening, enz. m.b.t. een "klager" falen dus, vermits de Stafhouder op grond van elk element dat hem ter kennis komt, ambtshalve een tuchtonderzoek kan instellen, wat in casu is gebeurd.

De wet voorziet verder in art. 458 § 1, lid 2 Ger.Wb :

"De Stafhouder leidt het onderzoek of stelt een onderzoeker aan wiens taken en bevoegdheden hij omschrijft. De klager en de advocaat die het voorwerp uitmaakt van het onderzoek worden van het onderzoek schriftelijk op de hoogte gebracht".

In conclusies wordt verwezen naar het Vademecum uitgaande van de Orde van Vlaamse Balies om te besluiten tot nietigheid van de procedure, omdat niet expliciet schriftelijk een onderzoeker is aangesteld wiens taken en bevoegdheden schriftelijk zouden omschreven moeten zijn.

Het Vademecum, zoals opgesteld door de Orde van Vlaamse Balies is niet meer dan een richtlijn en geen wettelijke bepaling.

De wet voorziet uitdrukkelijk dat de Stafhouder een onderzoeker kan aanstellen om in zijn plaats het onderzoek te doen.

De wet voorziet nergens dat hieromtrent een document zou moeten worden opgesteld en de wet voorziet nog minder dat het ontbreken van een dergelijk document zou leiden tot de nietigheid van de tuchtprocedure.

De algemene bevoegdheid van de Stafhouder om ambtshalve een onderzoek in te stellen, zoals van toepassing in de tuchtprocedure vóór de wetswijziging, blijft dus van toepassing : de Stafhouder kan zijn ambtshalve bevoegdheid om een onderzoek in te stellen delegeren aan een door hem aangeduide onderzoeker zonder dat dit expliciet en schriftelijk moet gebeuren en zonder dat daartoe specifieke documenten moeten worden opgesteld.

Weliswaar voorziet het VADEMECUM "*richtlijnen*" om de tuchtprocedure transparant en eenvormig in alle Rechtsgebieden te laten verlopen, maar afwijkingen op de in het VADEMECUM aanbevolen werkwijze, maken het tuchtonderzoek geenszins nietig, daar de ter zake geldende voorschriften, zoals opgenomen in het Ger.Wb. primeren.

Het tuchtonderzoek kan in de gegeven omstandigheden niet worden beschouwd als onregelmatig".

x x
 x

Het onderzoek start n.a.v. de brief van advocaat Q (stuk 1), op 30/06/2009.

De Stafhouder start het onderzoek ambtshalve op basis van de feiten die hem ter kennis worden gebracht en op 31/08/2009 wordt het tuchtonderzoek geopend met schriftelijke kennisgeving (stuk 9).

Het tuchtonderzoek is rechtsgeldig gevoerd en de bepalingen van de art. 458 en 474 Ger.Wb. zijn gerespecteerd.

Ten gronde

Het is deontologisch niet correct een cliënt te blijven benaderen wanneer men weet dat men opgevolgd is of wanneer de cliënt ondubbelzinnig heeft duidelijk gemaakt dat hij van de diensten van een bepaalde advocaat geen gebruik meer wenst te maken en al evenmin kan men optreden zonder mandaat.

In burgerlijke betwistingen is het meestal duidelijk welke advocaat mandaat heeft gekregen en opvolging en/of beëindiging van een mandaat blijkt meestal uit duidelijke geschriften.

In strafzaken, en in de dikwijls hektische aanvangsfase van een strafonderzoek met aanhouding, procedures Raadkamer, enz., is deze toestand dikwijls minder duidelijk, niet in het minst omdat de instructie tot tussenkomst dikwijls ook tot stand komt via de familie of de levenspartner van de inverdenkinggestelde.

In casu wordt Mr. X verweten cliënteel te hebben afgeworven, m.a.w. de inverdenkinggestelde te hebben benaderd zonder mandaat of nog te hebben benaderd nadat hij was opgevolgd.

Mr. X voegt als stavingstuk handgeschreven notities uit zijn dossier, met opgave van telefoonnummers en gsm-nummers van de familie en/of levenspartner van de inverdenking gestelde.

Deze gegevens kunnen slechts in zijn bezit komen nadat de betrokken familieleden en/of betrokken levenspartner zelf het kantoor van Mr. X heeft opgebeld.

Dezelfde nummers komen voor in het overzicht van de telefonische contacten met de zuster en de echtgenote van de inverdenkinggestelde op 24 en 25 juni 2010.

In de gegeven omstandigheden komt het bewezen voor dat de contactnames van Mr. X met de inverdenkinggestelde initieel het gevolg waren van initiatieven van de familie, zodat zijn contactname met de inverdenkinggestelde niet kan worden beschouwd als een "afwerving" van cliënteel van een confrater.

Verder is het zo dat advocaat X niet persoonlijk de inverdenkinggestelde in de gevangenis is gaan bezoeken, maar opdracht heeft gegeven aan zijn medewerkster Mr. R om bij hoogdringendheid te vernemen of voor de zitting Raadkamer iets moest worden ondernomen en om duidelijkheid te hebben over het mandaat.

Onmiddellijk na de formele bevestiging door de inverdenkinggestelde dat advocaat Q moest optreden, zijn alle contacten stopgezet; er zijn geen bewijzen in het dossier m.b.t. contacten met de inverdenkinggestelde na deze ondubbelzinnige mededeling aan Mr. R.

De tenlastelegging, zoals geformuleerd in de oproeping zijn in de gegeven omstandigheden niet bewezen.

**OM DEZE REDENEN,
DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET
RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN,**

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg en tegensprekelijk

Verklaart de tuchtvervolgung toelaatbaar en verklaart de tenlasteleggingen niet bewezen;

Beslist Mter X vrij te spreken van alle tenlasteleggingen;

Hebben deelgenomen aan de behandeling, de beraadslaging en de beslissing, de voorzitter en de assessoren:

Mter Jef PEETERS, balie Turnhout, voorzitter
Mter Caroline KRIEKELS, balie Hasselt, assessor
Mter Marc WITTERS, balie Hasselt, assessor
Mter Frank OP DE BEECK, balie Antwerpen, assessor
Mter Francis MARCK, balie Antwerpen, assessor

Waren aanwezig bij de uitspraak dd 22 februari 2011, Mter Jef PEETERS, voorzitter, en Mter Paul VAN LEEMPUT, secretaris;

Aldus geweest en uitgesproken te Antwerpen op 22 februari 2011

Mter Jef PEETERS,
Voorzitter

Mter Francis MARCK

Mter Caroline KRIEKELS

Mter. Frank OP DE BEECK

Mter Marc WITTERS

Mter Paul VAN LEEMPUT,
Secretaris